

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beírt társnál 30 krajczár bérletdíj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadottnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkal még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

A jégeső.

A jégeső, a gazdaközönség ez ellensége, majd minden évben el szokott látogatni úgynálunk, mint egyebütt. Szerencsénkre az idén még nem jelentkezett nálunk, de védekezünk a veszély ellen jó előre, mert sohasem tudhatjuk, mely perczben lép meg.

A torony harangját hiába kongatja a vész előre látó őr. A haragos felhő-kolosszusokat nem oszlatja el a jajveszékelő harang zugása; a mezőgazda hiába hisz és reménykedik; a dermesztően hideg fuvalat síró hangjában rejlik kárhózatosságot jósol beteljesedik.

Egyet bomból az orkán, a vihar felkorbá-

csolja a föld szemetjét és a kavargó kaoszfölött, mint ijesztő kísértet, fehér, piszkos lepedőben jelenik meg a nyiló természet legutáltabb réme: a jégfelhő. Kárhózatosságtalánál alig ilyenkor a jégeső. Nem sok ideig szokott tartani az ilyen féktelen pusztítása a természet eme kicsapongásának, de néhány percznyi művelete is elég, hogy elsöpörje, szétszaggassa, összefagyassza a legszebb ágakat is, hát még a zöld pompában diszló gyenge galyat, az ékes kalászt!

Kétségbeesett sorsnak alig nézhet elébe ember, mint a véres verejtékekkel földjét mivelő mezőgazda, ha összes jövőjét, összes reményeit tönkre teszi a szeszélyes természet haragja.

S a sors játéka ellen van-e biztosítás, menekvés, van-e kibúró?

Van. Sajnos, hogy Magyarországon még ma is sok a könnyelmű hazardjátékosok kontingense.

Az elemi csapás által sokat szenvedett vagy tönkre ment gazda első sorban az állam iránt való kötelességének teljesítésétől szabadul meg, a mennyiben adóját reklamáció útján elengedtetni kéri.

Tehát egyesek csapásai miatt szenved az ország is, a mikor bizony ez elkerülhető volna.

Schweizban nincs egy talpalattnyi termőföld, a mely elemi csapás ellen biztosítva nem volna. Nálunk a tűz ellen való biztosítás már

meglehetősen népszerűsége vergődött, de a jég ellen való biztosítás még ma sem áll azon a nívóan, a milyenen egy agrikultur államban kellene lennie.

Az első magyar általános biztosító társaság ezelőtt két évvel üdvös felhívást intézett hazánk gazdaközönségéhez, a melyben felhívta őket, miszerint egymás közt jégbiztosító szövetkezeteket létesítsenek, hogy a minél nagyobb számú résztvevők egyesülése által a jégbiztosítási díjakat leszállíthassák.

A szövetségbe lépett tagok terményei 20 százalékkal olcsóbban biztosíthatnak, s a szövetség jégbiztosítási üzletéből eredő összes tiszta nyereség a szövetségi tagokat illeti.

Arad, Csanád, Hajdu, Szabolcs, Szathmár, Bács, Csongrád, Zala, Somogy, Zemplén, Borsod stb. gazdaközönsége fölismerve a biztosítás horderejét, egymás közt szívesen lépett szövetségre a természetnek előre nem látható csapásai ellen.

Óvatosságra kérjük az előrelátó gazdát. A jégverések ellen kellő időben bármiképpen is biztosítani természetét, el ne mulassza.

A szomorú tapasztalatok megtaníthatják már eléggé, s a kit a természet balkeze váratlanul sújt, magára vessen, ha kellő időben nem volt elővigyázattal.

SZEMLE.

A delegációk folyó hó 27-én tartották meg utolsó ülésüket. A külügyminiszter ő Felsége szentesítései bejelentette, kihirdetés végett a ho-

A „Székelyföld“ tárczája.

A vádlott Amor.

Wieland után németből fordította Aphrodite.

(Folytatás)

Harmadik rész.

Ezzel Minerva elhallgatott, de utána szegénylős arczoal lép elő Hymen. Az igazat megvallva, fellépése nem volt valami ingerlő arra nézve, hogy Amort felcseréljék vele és őt uralják, jóllehet a szépség nála sem hiányzik. Bár kissé már elvültnek látszik, azonban a talizmán, melylyel Amor szokott hódítani, nála nagyon hiányzik éppen most, midőn hanyag és keresetlen öltözkében jelent meg a tanácsteremben. Kék szemei álmosan merengnek; szőke fürtjei hanyagul csüngnek homloka és nyaka körül. (Maga Vesta néne jegyzi meg ezt róla, Cybelehez fordulva.) Ha a buzgóság és sérelmei ide nem kergetik, bizony lett volna oka tükör előtt magát rendbe szedni. Ezt azonban csak melleslegesen jegyezzük meg, mert nem áldozzuk fel a forma kedvéért a valóságot.

Lehet, csak esel volt részéről, hogy a bíráló nőket első látásra megnyerje, nem szerelemmel szerelemre, de szánalomra maga iránt, mert már többször hangsúlyozta: „Nem szükséges okvetlenül nekem a szerelem“; a szánalmat tőle megtagadni valóban csak kőszív volna képes.

— Istenek! — így kezdi beszédét akadozva a

házaságnak emez istene — még szólni előttetek itt Pallas Minerva Athene után, merész dolog tőlem. Azonban tűrni tovább, mit Amor velem elkövet naponként, az elviselhetetlen és panasza ösztönözne még egy rémet is; hisz ti ezt jól tudjátok. Kevéssel azelőtt, hogy Themis a világot megteremté, azt közötttem és Amor között két részre osztá, így szólván: „Ő (Amor, ki az ártatlanságot mutatá s a szíveket és veséket vizsgálót is tévútra vezeté) intézze és vegye magára a fiatal szívek első, tapasztalatlan érzelmeinek vezetését, t. i. győzze le a leány büszkeségét és daczolását, midőn az Hymennek rózsalánca felett élcel és nevetve gúnyolódik bájainak sejtelve és tudatában, mert a fiatal emberek, a seladonoknak szerénységet mutató affektálása inkább árt, mint a leány félénksége, szóval hogy bátorítsa a fiatal embert, bevallani szerelmét, és hogy azt kifejezze szóval és tettekkel, hangjának zengzetességét növelje, szemeinek tüzet élessze s ezáltal a leányt gyöngéden ösztönözze arra, hogy ő is viszont nyilatkozzék érzelmeiről. Itt azonban már őrizkedjék tovább hatolni a szívnek titkos, ismeretlen mélységű tengerén evezze, az életnek sajkáján, a remény holdfényénél, félhomályban; mert itt már Hymennek birodalma kezdődik, és ő van hivatva a homályos és zavart sejtelmeket fáklyájával megvilágítani, biztos révpárra vezetni a vágyakat az ismeretlen boldogságnak karjai között. Egy csók mint szerelmi zálog még megengedhető, de a többi már Hymenne tartozik ősi szo-

kás szerint“, így mondá Amornak Themis. E szerint kellett volna kettőnknek a tisztesség és egyetértés által működnünk úgy az emberiségnek, mint a halhatatlanoknak érdekében, s ha Amoron nem mult volna, minő anyakor viradt volna fel! De így . . . ti magatok átlátjátok az események nyilatkozatából, és én félretéve szegyenkezésemet, bevallom, hogy a vakmerő szakított a törvénnyel és méltányossággal s nyilazásaival az ifjakat, leányokat felizgatva, ostromolva, hajhássza árnyas rózsalugasok felé, oda, hol a rózsza szerelmesen simul a myrtushoz, annak lombjai közé rejte el magát. Oda csalja ő az ifjú ártatlanságot, midőn az mit sem sejtve, semmi rosszra nem gondolva, bizik benne. És mily kegyetlen gyönyörrel huzza felette össze hálóját akkor, midőn az ármányt legkevésbé se látja át. És mint játsza ki az elővigyázatot és okosságot, midőn tettei magát és megadást színlel s azt elaltatva, barátságot mutatva, álarcot visel. És hányszor cseréli el amaz álarcot, felváltva másokkal, csak azért, hogy tévútra vezesse a világot! Mily türelemmel várja, lesi a pástorórákat a képmutató, a csábító! Oly művészettel, melyhez hasonló kevés van biztosságra nézve. Hogy miként, azt ti szépek jól tudjátok. És — nem tulozok — csaknem lehetetlen az ezermestert kikerülni. Oh, ártatlanság, bájoló szerénység, édes szemérem, az erénynek őre, hova menekültek? Esküszöm én, Hymen, a borzasztó Styx folyóra, nekem nem marad veletek jszemben semmi egyéb tennivalóm, mint az álom istenéhez,

zott határozatokat átnyújtván. Az idők, ha nem is sulyosak, de legalább aggodalmasak. Készülni kell a háborúra, ha kell a békességre. Ez igazság létesített a nézetek közt kapcsot, úgy, hogy a hozott határozatokban — melyek pedig nagy terhek elvállalásáról szólnak — alig volt a delegátusok közt nézetkülönbség. „Még egy esetben sem szavazott meg az országos bizottság oly magas összegeket együtt, mint ezuttal, — mondá az elnök — és még egy esetben sem mutatkozott az országos bizottság tárgyalásaiban oly csekély vélemény-eltérés és hozott határozataiban oly egyértelműség, mint ezuttal. Mit bizonyít ez? Bizonyítja először azt, hogy a beható és részletes — hogy ne mondjam, fűrkésző — albizottsági tárgyalásokban a közös kormány kimutatta, hogy mindaz, a minek megszavazását az országos bizottságtól kérte, az adott viszonyok között mulhatatlan szükséges. Másodszor bizonyítja azt, hogy azon férfiak, kiket az országgyűlés és ez uton közvetve a nemzet, fontos érdekei képviseletében kiküldött, mindannyian a feladat magaslatán állva, mellőzték a bizonyos körökben való hangulatcsinálásnak olcsó eszközeit és legjobb meggyőződésük szerint közreműködtek abban, hogy az igénybe veendő áldozatok egyhangú megszavazása által a hozott határozatok súlyát és horderejét emeljék és tanúsítsák azt, hogy a midőn komoly percekben a monarchia véderejének fejlesztéséről van szó, teljes nálunk a solidaritás.” — Ezután Szilvay koronázó meglelt szavakban éltette az elnököt s a jegyzőkönyv hitelesítése után az országos bizottság ez ülés-szaka a király életése között bezárattott.

A német császár pétervári útja most már minden kétséget kizáróan bizonyos. Mint ismeretes, ez az utazás a fiatal császár saját kezdeményezése, melyhez könnyű volt megnyernie a Bismarck herczeg hozzájárulását. Az előzetesen Berlin és Pétervár közt erre vonatkozólag folyt tárgyalásokban, mint Berlinből jelentik, a rokonsági érzelmeken kívül politikai kérdések is szerepeltek, melyek most már, mint hiszik, gyorsabban elintézésre fognak nyerni, semmint eddig gondolták, „mert több mint tíz év óta sohasem volt a német-orosz viszony olyan sokat ígérő, mint most. A mennyiben a német császár mint Ausztria-Magyarország legelső szövetségese s úgy szólván egyszersmind mint ennek képviselője megy Pétervárra, s a mennyiben az orosz czár is szívesen ragadja meg az alkalmat, hogy a kilátás nélkül való ellenségesség politikájáról letegyen, Berlinben e fordulatot kedvezőnek tartják az osztrák-magyar viszonyokra nézve is.”

Maga Bismarck herczeg, így elvégezvén a dolgot, mint tudva van, szabadságra megy s nem fogja elkísérni császári urat Pétervárra. Gondoskodott egyébiránt arról is, hogy míg ő és a császár Berlinből távol lesz, a közönség tisztában legyen a helyzettel. A porosz urakházának ülése után többek között nyilatkozott a bekövetkezett

új fordulatról. Erős meggyőződése, hogy a most fennálló viszonyok közt a világbéke nem fog megzavartatni, ha erre más államokban okot nem szolgáltatnak. További kérdésre kijelenté a kancellár, hogy Oroszország miatt ily aggodalmat nem táplál s erősen meg van róla győződve, hogy a Berlin és Pétervár közt előbb felforgott differenciák most teljesen elintézték. Ohajtja, hogy nyugati szomszédot illetőleg is hasonló biztosságot táplálhatna; és ez lehetséges is, a meddig a hatalom mostani birtokosainak Franciaországban sikerülni fog a különböző pártokkal szemben megővni fölényét. De tekintve a Franciaországban levő bőséges gyűjtő anyagot és lakosságának könnyen izgathatóságát, igen nehéz kezességet vállalni azért, hogy ez az állapot sokáig lesz tartós. Az a csepp, melytől a szinig telt edény kicordulhat, abban az országban folyvást a legelőbbre kerül, hogy ez az állapot sokáig lesz tartós. Az a csepp, melytől a szinig telt edény kicordulhat, abban az országban folyvást a legelőbbre kerül, hogy ez az állapot sokáig lesz tartós.

Bulgária elleni államcsíny szervezését hozza hírül a bukaresti „Telegraphul” és szemrehányást tesz a román kormánynak, hogy megtűri azt az aknamunkát, melyet Hitrovó Romániában tervez és végez Bulgária ellen. A Telegraphul már több ízben kiméletlenül lerántotta a leplet Hitrovó üzemleiről s jól értesültségét azzal is bizonyítja, hogy ő volt a legelső lap, mely a Sándor bolgár fejedelem elleni cselszövényekről legelőször hozott értesítést. Most nemsokára hasonló orosz puccsot terveznek. Az orosz aknamunka ezen kívül Erdélyben is akar szerencsét próbálni a sóviniszta között. Nagyon fájjalja a román kormány gyáva viselkedését, s hogy Hitrovót még továbbra is tűri Romániában. Azt mondja, hogy az aknamunka soha sem folyt serényebben, mint épen most, midőn Romániában, Szerbiában, Bulgáriában és Magyarországon egyszerre szervezi Hitrovó a forradalmat. Óva inti a Telegraphul az érdekelt nemzeteket, hogy készen legyenek, mert a szent kancsuka érdekében ugyancsak készítek el a propagandát.

A bolgár kérdés megoldására vonatkozólag a Voss. Ztg. egy Londonból kelt hírt bocsátott világgá, mely szerint a pétervári kormány kijelentette, hogy nem ragaszkodik Koburg Ferdinánd fejedelem eltávolításához, csupán azt kívánja, hogy a bolgár hadügyminiszter egy orosz tábornok legyen. Bécsből jelentik, hogy a Voss. Ztg. e híre fölött kétkednek, mert irányadó körökben egyáltalán mit sem tudnak arról, hogy Oroszország részéről a bolgár kérdésre nézve bármiféle újabb javaslatok tettek volna.

Gábor Áron emlékünnepe.

Jul. 2.

A kegyeleti érzés adójának lerovása, a halhatatlan hős emléke iránti őszinte tisztelet az 1848—49-ki szabadságharc hősei közül igen sokat és számos érdeklődőt vonzott a mai napon az eresztevényi sírkertbe, hogy Gábor Aronnak, a történelem ezen kiváló alakjának halála napján tartani szokott emlékünnepeinek tanui és részesei lehessenek.

Már reggel 9 órakor megérkezett Brassóból K. Horváth Ignác alezredes, a honvéd-egylet fardhatatlan elnöke és lelke, hogy hírs bajtársai élén a kegyelet és hazafiai érzés virágából font koszorut ráhelyezze az egyszerű sírra.

Taraczklovések jeleztek az ünnepély megkezdését, s miután a harangok szomorú zugása is elhangzott, K. Horváth Ignác tartott egy jól átgondolt s a multak emlékeitől áthatott emlékbeszédet. Jelezte, illetőleg felidézte a hallgatóság emlékébe azon magasztos czélt, melyért Gábor Aron küzdött, harcolt és elvérzett; rámutatott a hős lángeszére és bátorságára, ki azon kijelentésével, hogy őt ő ágyut eleget, a válságos pillanatokban az elcsüggedtekre bátorságot öntött s a reményt vesztettekbe lelkesítést keltett s új lángra lobbantotta a hazafiságnak hamvadó tüzet s határozottságával új irányt adott a székelység gondolat-menetének, hogy tovább harcoljanak a kitűzött czélokért: az egyenlőség, testvériség és szabadságért.

S a hazafiai erények méltatása után intőleg és esdőleg szölt az ifjúsághoz, hogy Vesztá-tűzként ápolják a hazaszeretetet, az erények ezen legszébbikét, s adózzanak kegyelettel a szent czélok szolgálatában elvérzett hősök emlékének, mert csak azon nemzetnek van jövője, mely kellően meg tudja becsülni az ő nagyjait s nagyjainak emlékét.

Az egylet elnökének megható beszédét az eresztevényi papnak lelkesültséggel elmondott eszmegazdag szónoklata követte, melynek végeztével Jakabos Agoston a természet kebelén nőtt virágokból, női kezek által font szép koszorút helyezett a sírra néhány megható szó kíséretében. S ezután még csak három taraczklovés és az ünnepély, mely igen szép számú közönség jelenlétében folyt le, véget ért.

Az ünnepély után mintegy 20-an Gyulai Albert és Károly urak magyar vendégszerető házához mentünk, hol a gazdag ebédnél csak a házi gazdák

Morpheushez hasonlóan, nyugágyamon pihenni, mert Cupido az ifjú Nymphákat oszokolni tanítja, és nekem e tárgyban nincsen tanítani valóm, mit ne tudnának, mielőtt asszonyokká lettek. Bocsásatok meg nekem, ti többi istenek, de szívem csordultig telve van és az én fájdalomhoz hasonló földi istenség még nem érzett, mert az, hogy én, midőn Amor engem hatalmában és jogaimban megsért, e tetteihez még fáklját tartok neki és világítok: valljátok be, igen sok és elviselhetlen. Én azt mondom nektek: ha ti nekem elégtételt nem adtok nyíltan és teljes biztonságba nem helyeztetik tekintélyem jövőre nézve, nem lesznek többé Hymen, megfordítom fákljátam s kioltom örökre! Legyen helyemben Hymen az, kinek ezeket elbirni elég erős vállai vannak! Az Apennineknek egy sötét, rideg barlangjába vonulok és fogadást teszek...

— Ugy-e, arra, — mond fenhangan, jól hallhatólag, az ifjú Bacchus — hogy egy leánynak legelső lépésére, melyet az a hóban feléd menve tesz, utána rögtön visszatérsz közénk?

— Mondom, — folytatja Hymen — fogadást teszek, hogy a nőket és a bort örökre nélkülözni fogom!

— Ez kegyetlen elhatározás részedről, barátom, — mond nevetve Bacchus — ez azt tenné szerintem, hogy te Amornak vétékét saját magadon bocsulnád meg.

Hymen erre elhallgat. Eme kis szünetet felhasználva, előlép a trónhoz Momus, a gúnyolódók istene (félisteni ranggal) és kegyes meghallgattatást kér Zeustól. Ezt megnyervén, így kezdi:

— Tudjátok azt, istenek, istennők, hogy nekem az mindegy, bárkinek javára dől el a tanácskozás és ki lesz a győztes, mert sem nem nyerek, sem nem veszítek általa. Én ugy Hymennek mint Amornak barátja vagyok és mindketten adnak reá alkalmat, hogy őket nevétségessé tegyem, mert jó és friss vért s jó kedvet csinálni, istenek és embereknek nincs olyan Panacea, mint a nevétség. Végre is mindig a személynek vagyok barátja, még a csufolkodásom is mindig jóhiszeműleg van mondva. Én látom azt és tudom, hogy Minerva asszony, ki most Amor ellen Hymennel szövetkezett, bölcsesség-istennő léte re nem mondott el mindent és Hymen sógor buzgóságában, úgy látszik, a legjobbat, mit kell vala mondania, elfeledé. Vagy nem említésre méltó-e, mit a kis kópé velünk halhatatlanokkal elkövet? Nem mondom el azt, hogy ki volt Leda hattyuja; nem azt, hogy ki volt Jaz, ki Alkmenet három napig szerető és aztán feledé; a költők sokat énekelnek ma is róla; hirnevünk nem sokat nyer ezáltal. Persze, hogy e szemrehányás mindnyájunkat illet. Ha kezüket szívünkre tesszük, ki az, kérdem én, ki közülük soha se volt fogva Amornak hálójába? Nem volt-e Vesta is oly körülmények között, mint más leány vagy asszony, férfi szerelme által ostromoltatva egykor, mint most? Legalább a rossz világ kigyönyelvé beszéli, hogy ellentállás és szilárdság tanuk nélkül nem mindig hiteles és azért sok nagy erénynek hirneve párnapi különbséggel kétségbe vonta ki. Csak le kelle szállania Selene szekerekéről egy isteni nőnek, megtekinteni közelebből az alvó Endymiont, kissé fölfe hajolva,

és már gyznu alatt áll a szűzies Luna is; a világ előtt már nincs veszteni valója; s ha még hozzá csókot is mert reáheheli, Ovidiusnak van mit megénekelnie. Tudjuk azt, mily bölcs Pallas Athene is, mégis Mulciberrel benső viszonya volt. Kerülik ugyan sokan a látszatot és nem örömet emlékeznek kegyvesztésre. Viszont maga az isteneknek királynéja, boszúból Léda és Danae miatt, nem kegyelte-e Ganymedet? noha senki se bizonyos föléle és Iris hallgat róla. De az égieknek krónikája kevésbé boszantó. Elég erről.

Azonban nehogy engem a hölgyek részrehajlónak tartsanak, ki nem tudja a rövidséget és a komikus alakoskodást, melylyel Amor elbánik az urakkal, midőn nem tudni, hogyan s miként, néha felveszi egyik-másiknak alakját, átfordítja, és miatta mily kicsinylőleg gondolkozik rólunk az emberiség! és milyen igaza van ez esetben! Hiszen a hadisten is nem az többé (ugy mondják), ki a csaták zaját és a vést vigjátéknak tekinté és csak félszemét hunyta be, mert jelenleg a szerelemnek és a szépségnek asszonya körében, a gráciák és szerelemistennek társaságában, elszokott már nagyon a vad csatáktól, nyugodva, rózsaleveleknek illatos párnáin, s ha mégis felkelvén pihenéséből, tenni és munkálni akar, a csatatéren, mint egykor Hectornak idejében, azt veszi észre, hogy vágyai megtagadják neki, szolgálni és engedelmeskedni hivatásának.

(Folytatása következik.)

vendégszeretete volt nagyobb. A pohárköszöntőkben sem volt hiány. Hogy is lett volna? Hiszen a szabadságharcnak jelenlévő tiszteletreméltó, már öszbe borult alakjai kedves kötelességévé tették az illetőknek, hogy nekik még boldog éveket és megelégedést kívánjanak.

Az ünnepélyllyel összekötve fontos határozatot hoztak. Elhatározták ugyanis a honvéd-egylet tagjai, hogy mához egy évre mulhatatlanul emlékkövet fognak állítani Gábor Aronnak az ezen czélra meglevő 400 frttal s akkor a sirnak és emlék-kőnek gondozását átruházzák az ifjuságra. Hisszük, hogy az ifju nemzedék szent kötelességének fogja ismerni az emlékkő és sirnak gondozását, jó karban tartását s gyakran meg fog ott jelenni, hogy a hős iránti tisztelet virágaiból font koszorút ráhelyezze az egyszerű sirra.

— y — s.

Különfélék.

— **Áthelyezés.** Kocsis Király János honv. hadnagy, a kézdivásárhelyi társas-élet egyik kedvelt tagja, Nagy-Szebenbe helyeztetett át.

— **Deák Imre** hosszuauszói kir. s.-telekkönyvvezető hasonló minőségben a kovásznai járásbíró-sághoz helyeztetett át.

— **Székely Dénes** kir. mérnököt a háromszék-megyei kir. építészeti hivatalnál, a közlekedés-ügyi m. kir. miniszter saját kérése folytán ideiglenesen nyugalomba helyezte.

— **Nekrológ.** Lapunk belmunkatársát, Fötiszt. Fejér Ignác urat, súlyos családi vesztés érte. Szeretett testvérének, Haralyi Fejér József árvaszéki kiadónak neje Pákéi Roth Karolina folyó hó 2-án meghalt. Haláláról a következő gyászjelentés adatott ki:

„Alólirottak egy fájó kebel legfájdóbb érzetével tudatják: Háromszék-megye árvaszéki kiadó haralyi Fejér József nejének, született Pákéi Roth Karolinának élete 36-ik, a boldog házasságnak 18-ik évében, 1888. július 2-án déli 12 órakor történt gázossal elhunytát. Hitves volt... hű adással; édes anyja, gyermekeit rajongásig szerető melegséggel; hű testvér, igaz rokon, barátó példányszerű kitartással... keresztényen... könyörgésben buzgó, mint az evangyeliumi Mária. Nyugalmat, a mit a föld nem adhatott... adja meg az ég! A kisenvedett porrések 1888. július 4-én délután 3 órakor adatnak vissza az anyaföldnek a szemerjai ev. ref. köztemetőben, a háznál tartott gyászima után. A béke anyaga viraszszon sirhalma felett! Szemerja, 1888. július 2-án. Haralyi Fejér József, mint férj. Karolina, Botond, Ferencz, Mariska, Ilona, Erzsike, Katalin, gyermekei. Testvére: Roth József és férje Konner József. Haralyi Fejér István, ipa. Tamás Anna, napa és számos rokonok.”

— **Bocskor Béla** csikszeredai ügyvédjelölt közlebről szép sikerrel tette le az ügyvédi vizsgálatot, s mint értesültünk, Cs.-Szeredában fog ügyvédi irodát nyitani. Midőn ehhez őszintén gratulálunk, egyszersmind a legmelegebben ajánljuk a derék, tehetséges ifju jogászt az igazságkereső közönség figyelmébe.

— **Adakozás.** Egy osdoli asztal-társaság részéről 2 frtot vettünk az erdélyrészi kultur-egylet részére. Az adományt átadtuk az egyesület helybeli választmányának.

— **A határkijelölés** részünkről erőlyesen foly. Mint a „Sz. N.” írja, a Sepsi-járásban ugy az erdőkivágás, valamint a határoszlopok felállítása is június 25-re befejeztetett. Azonban Románia részéről e kivágás nagyon lassan halad, egyfelől mert a kirendelt darabonczok nem gyakorlott erdőölők és kis fejszéjük sem alkalmas arra, hogy nagy törzseket gyorsan ledönthessenek, másfelől pedig az egy franknyi napibér sem eléggé buzdító. A II. szakasz tudomásunk szerint 10—12 nap alatt készen lesz a kijelöléssel Csikmegyében és Háromszék-megyében a Kézdi-járásban folytatja működését. A teljes befejezésnek meggyenkben előleges számítás szerint 70 nap praelimináltatott.

— **Háromszék-megye egészségügye 1887-ben.** Megyénk alispánja a háromszék-megyei közigazgatás állapotáról szóló jelentésében a következőket jelepenti az egészségügyről: Az 1887-ben a közegészségi viszonyok általában kedvezőknek nem mondhatók. Az előbbi évben fenforgott viszo-

nyoktól abban különbözik, hogy a megelőző 1886-dik évben a fertőző kórok közül a kanyaró, verhas és a ronszó toroklob uralkodott járványosan, míg a vörheny, hagymáz, torokgyík és váltóláz szörványos volt; ez évben pedig a verhas, toroklob és a nagymérvű kanyarójárvány mellett még a hőkhurut, hagymáz és vörheny is szörványosan uralkodott, nemcsak, hanem a heveny-bélhurut főképp gyermekeknél, tüdőgümőkör és a tüdőlobnak is — elszórtan bár — számos esetei fordultak elő. — Halálozás volt a 125,262 számú lakosság közül összesen 4236, a megelőző 1886-ik évhez képest 722-vel több; ezek közül 2222 férfi, 2014 nő. Római katolikusk volt 1591, ágostai hitv. 94, helvét hitvallású 1612, görög egyesült 112, görög nem egyesült 694, unitárius 120, izraelita 43. 7 éven aluli gyermek 2215. Az év folyamán alatt született a vármegye területén összesen 4805, meghalt összesen 4236; szaporodás tehát 567. A védhímlő-oltást 7 oltó-kerületben 13 orvos végezte; oltásképes volt 4111, ebből beoltatott jó eredménnyel 3915. — Az állategészségügyet illetőleg jelenti, hogy az 1887. évben az állatok közt uralgott járványban elhullott: lépfenében 17 szarvasmarha, takonykórban 6 ló. Az 1887. évi téli beistállózás előtt a hasznos háziállatok vizsgálata a következő eredménnyel eszközöltetett: találtatott a megye területén összesen 11,439 ló, 5529 szarvasmarha, 4047 bival, 51,849 juh, 2870 kecske, 25,503 sertés.

— **Halálozás.** Gyergyó-Szentmiklóson id. Drotos János építész, 48-as honvéd, közkezdveltségben és becsülésben álló férfi, folyó hó 27-én életének 67-dik évében tüdővérszben elhunyt. Temetése igen nagy számú közönség részvételével folyó hó 29-én délután 5 órakor történt. Béke poraira!

— **A földvári parasztlázadásról** újabb, jellemző részletek érkeztek. Ezek szerint kétségtelen, hogy a véres zendülés lelketlen izgatók műve. A község oláh lakossága ugyanis, melynek alig van valami vagyona s mely ellenezte a tagosítást, Lenguer János brassói ügyvédet fogadta meg ügyvédül. Ez a Lenguer elég lelkiismeretlen volt a csöcseléklet annyira felbujtogatni, hogy a mintegy 1500 főre menő zagyva népséget egészen támadó hangulatra ingerelte a tagosítást kérélmező Scheip postamester és az eljáró végrehajtó törvényes bizottság ellen. Az eljáró hivatalos személyek s különösen a szolgabíró tapintatosságának köszönhető, hogy egynél több emberélet nem esett áldozatul a felbőszített nép dühének. Az áldozat nem volt ártatlan ember, mint kezdetben a lapok írták volt, hanem a legnagyobb izgatók egyike, s ép abban a perczen lötték le, mikor egy nagy követ akart dobni. A lövés a legutolsó pillanatban történt, midőn már a helyzet tarthatatlanná vált, s ha ez nem történik, ugy Bisztray bíró, mint Pildner főszolgabíró veszve van. Ugyanezkor kapott Sára jegyző is oly hatalmas dobást fejére, hogy menten összerogyott. A vizsgálat rendjén 28-án 10 egyén elfogatott s még több elfogatás van kilátásban.

— **Az Aurora sorsjegyek.** Az E. M. K. E. által tervezett „Aurora” sorsjáték sorsjegyei kibocsáttattak. A sorsjegyek ára 1 frt. A sorsjáték főnyereménye Thán Mór festőművész 2000 frt értékű képe. További nyeremények Sárdy István toroczkói menyecskét ábrázoló képe, Karvaly „Elszakadt a hur” című festménye ezeken kívül 97 nyereménytárgy az Aurorának egy-egy nagyobb kiállítású fényképe. A közp. iroda, a míg a készlet tart, szívesen ad czekeknek árusítás végett sorsjegyeket. A huzás az E. M. K. E. nagy gyűlésén augusztus 20-án lesz Brassóban.

— **Törvényzéki csarnok.** Nyujtódí Dima Simon, ámbátor czigány vala, szép erkölésinél fogva oly magasa vitte a dolgát, hogy a faluban megválasztották esküdtné, s — dícséretére legyen mondvá — méltóságát egy ideig elég szépen is viselte. Amde egyszer az ördög beleütött s a nemes czigány-jellem lehullott azon piedestálról, hová a közbecsülés helyezte. A szomorú eset így esett: Folyó évi márczius 6 án Dima Simon fényes estélyt rendezett, melyre a helybeli és vidéki czigány arisztokrácia legjelésebbjei valának hivatalosak. Dima egy faluvégi kovácsból lett esküdt szeretetreméltóságával teljesíté a háziuri tisztelet. Ha épen tulságos részletességgel akarunk leírni, megmondhatnók azt is, hogy minő étek szerepeltek, de ez nem tartozik a dologra. Azonban ha akarunk sem lehetne agyon hallgatni azon fontos körülményt, hogy fött disznó-lábak is kerültek az asztalra. Itt fordult meg a dolog. A háznál nem volt eczet, mely nélkül a disznólabát

megenni alig lehet. Dima tehát elment késő éjjel eczetért. Amde elvettette útját, s az éj sötétjét felhasználva, elment Péter Mihályhoz, — ki ezalatt épen az ő vendége volt — felnyitotta az ajtót s disznóhúst és egyéb apróságot lopott. Ezt tette egy esküdt és pedig vendégével! Dima a lopott dolgokat nyujtódí Gál Jánosnál elhelyezve, — mint a ki jól végezte dolgát — visszatért kedves vendégei közé s különösen a meglopott Péter Mihályt tünteté ki előzékenységgel. Másnap a tolvajság felfedeztetett s az előjáróság maga mellé véve a becsületes Dima esküdtet, elment házkutatásra. Az orgazda Gál János is gyanus lévén, nála is megjelent az előjáróság és hosszú kutatás után a gabonába rejtve, meg is találtattak a lopott tárgyak. A motozásnál mindenütt Dima járt elől, mi az előjáróság feltétlen elismerését érdemelte ki. Amde Gál János uramnak is volt szája és stante pede kinyilatkozatá, hogy a tolvaj nem más, mint maga az erősen kutató esküdt. Dima hiába hivatkozott szeplőtlen multjára, hivatalos állására, lefűletetett és dutyiba küldetett. A vizsgálat rendjén aztán szép sorjában ki tudódott minden, hogy t. i. az esküdt ur nagy tolvaj vala. A kézdivásárhelyi kir. törvényszék június 27-én mondott ítéletet ezen ügyben s Dima Simont 2 évi fegyházra és Gál Jánost 1 havi fegyházra ítélte.

— **Fürdő-nyitás.** A gyergyóújfalvi gyógyhatású borvizfürdőt folyó hó 20-án nyitották meg. A vidéki közönség már kezdte tömegesen látogatni és használni a fürdőt, mely valóban gyógyhatásúnak bizonyult. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Nyilvános köszönet.** A gyergyószentmiklósi polgári olvasókör által folyó évi június hó 17-én tartott nyári multság rendező-bizottsága kedves kötelességet teljesít akkor, midőn a rendezői jelenvényeknek csinos és izléses kiállításért Medgyesy Vilma, Römer Ilka és Szász Etelka urhölgyek ő nagyságaiaknak áldozatkészességükért a nyilvánosság terén leghálásabb köszönetét nyilvánítja. Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. június hó 29-kén. A bizottság nevében: ifj. Vákár István elnök, Kritsa Konrád jegyző.

— **Az „Ország-Világ”**, e kitünő képes lap, folytonosan gazdag tartalommal és gyönyörű illusztrációkkal jelenik meg s bátran elmondhatjuk, hogy ugy beltartalom, mint külső kiállítás tekintetében kiállja a versenyt a külföldi hasonló vállalatokkal is. A lefolyt félévben is három művészi kivitelű műmellékletet küldött előfizetőinek, s ez év folyamán még három fog küldeni, melyek mind Düwald híres műintézetében készülnek. Groller Balduin június hóban véget ért regénye után Abonyi Árpádtól, ki az „Ország-Világ” irodalmi pályázatán díjat nyert elbeszéléssel tünt fel, „Egy lángoska” cz. regény közlését kezdette meg már a lefolyt negyedben. A július—szeptemberi negyedben belépő új előfizetőknek ingyen küldi meg az első számot tartalmazó számot. A magyar mágánások kastélyainak és múkinoseinek bemutatását folytatja a legközelebb Karácsonyi gróf budai palotáját mutatja be. Az ujonan belépő előfizetőknek még mindig ingyen küldi meg a mult évi karácsonyi számot, mely 42 magyar író arcképét, művét és névalírásának hasonmásait tartalmazza. Tanítók 10 frt helyett 8 frton rendelhetik meg, ugyszintén azok, kik az „Egyetértés”-t vagy „Pesti Hírlap”-ot járatták. Ez évnegyedtől kezdve az „Ország-Világ”-gal együtt megrendelhető lesz a „Magyar Nép” cz. politikai képes hetilap is, s az „Ország-Világ” előfizetői abban a kedvezményben részesülnek, hogy a két lapot együtt 14 frt helyett 12 frttal rendelhetik meg. Külön a „Magyar Nép” előfizetési ára 4 frt. A „Magyar Nép” rendes tartalma: Közéletünk valamely jelesének arcképe életrajzzal, tárgyla-gos vezércikk a hét legfontosabb politikai vagy társadalmi eseményeiről, kimerítő tudósítás az országgyűlésről, politikai hírek a nagy világból, ezenkívül minden számban tárcza, elbeszélés, talányok, adomák s végül a rendes rovatok: Kis Gazda, Kis Iparos, Mi újság? stb. Előfizetési feltételek: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr, egy hóra 85 kr, egyes szám ára 20 kr. Fűzet (kettős szám) 40 kr. A „Magyar Nép”-pel együtt rendelve: Egész évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt. Az „Egyetértés”-sel együtt rendelve: Egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyed évre 7 frt. A „Pesti Hírlap”-pal együtt rendelve: Egész évre 22 frt, félévre 11 frt, negyedévre 5 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek az „Ország-Világ” kiadó-hivatala” cimen (Budapest, Keoskeméti-u. 6.), vagy Benedek Elek szerkesztő nevére (Erzsébet-kört 12 sz.) küldendők.

— **Az orsz. m. kir. zene- és színművészeti akademia** színészeti (drámai és operai) osztályainak következő 1888—89-iki tanfolyamára folyó évi szeptember hó 3., 4. és 5-ik napjain lehet beiratkozni. A jelentkezőktől megkivánjuk, hogy vagy szüleik, esetleg gyámjaik kíséretében jelentkezzenek, vagy ezek írásbeli beleegyezését hozzák magukkal. Ifjakat 18, leányokat 15 éven alul, a szabályok értelmében, nem vehetünk fel. Ez életkor betöltését hiteles okirattal kell igazolni. A fölveendők-

ról annyi műveltségről és iskolai képzettségről való bizonyítványt kívánunk, mennyi ily koru művelt ifjaktól megvárható, de legkivált a magyar nyelvtan alapos ismeretét. A beiratkozó növendékek 1 frt beiratási díjat tartoznak fizetni. A beiratást követő napokon, szeptember 10-én délelőtti operai, délután drámai felvételi vizsgálatnak vettettek alá, mely a drámanál szavaltat, az operánál ének-próbából áll. A felvételre alkalmasnak talált jelentkezők 5 frt felvételi díjat fizetnek. Az évi tandíj ezen kívül a drámai osztályokban 30 frt, az operai osztályokban, a nagyméltóságú vallás, közokt. Miniszterium 20747-1888. számú rendelete alapján, 70 frt. Ennyit kívánunk egyelőre tájékoztatásul közölni. A felvételi szabályok teljes szövegét még a szünidők folyamán közzétesszük, de benne foglaltatnak azok évkönyvünk és alapszabályainkban is, melyeket kívánunk bárkinek szívesen megküld a titkári hivatal. A tudakozó levelekhez 5 kr postabélyeg melléklendő. Budapest, 1888. június hó 15-én. Az igazgatóság.

Hálanyilatkozat. Nem találunk elegendő kifejezést, megköszönni azon szívességet, melyet I. osztálybeli leánytanítónő Székely Málvin kisasszony, nem tekintve a vallás-különbséget, folyó évi június hó 29-én elhalt Zseni nevű leánykánk, mint tanítványa iránt, betegsége alatt tanúsított. Részvéte és jószágért fogadja legforróbb köszönetünket. Kézdi-Vásárhelyt, 1888. július 1. Weisz Ábrahám izr. metsző és neje Grünbaum Klotild.

Értesítés.

Táviratok feladása oly helyeken, hol távirat-hivatal nincs és csak postahivatal van.

Azon czélből, hogy oly helyeken is lehessen táviratokat feladni, hol távirat-hivatal nincs és csak postahivatal van: folyó évi július hó 1-vel sárgás színű, a zárt levelező lapokhoz hasonló alakú, zárható, "távirat-lapokat" hozok forgalomba. Ily távirat-lapok kaphatók minden posta- és távirat-, illetve postahivatalnál, nemkülönben a frankojegy-árusoknál s felhasználhatók a magyar korona területén bárhol, Európa bármely államába szóló táviratok feladásánál.

Egy ily távirat-lap ára 35 kr s avval minden ráfizetés nélkül fel lehet adni egy a magyar korona területére vagy Ausztriába szóló 5 szóból álló táviratot; minden további szóért 2 kr jár s ezeknek díját a távirat-lap belső oldalán, az erre kijelölt helyen megfelelő értékű franko-jegyek felragasztása által kell megfizetni.

A távirat-lap mikénti használására nézve annak külső oldalán rövid "figyelemztetés" foglaltatik; a ki azonban bővebb tájékozást kíván, vagy ha külföldre szóló, ugyancsak ha sürgős táviratot akar feladni, vagy a választ előre kívánja megfizetni, nemkülönben ha táviratának mikor történt kézbesítéséről kíván távirati jelentést, az felvilágosításért a postahivatalhoz fordulhat, mely azt köteles megadni.

A távirat-lapra irt távirat átadható bármely postahivatalnak, vagy bedobható a levélgyűjtő-szekrényekbe.

A postahivatal a legközelebbi távirat-hivatalig minden külön díj nélkül szállítja el a távirat-lapon irt táviratot. Ha a feladó azt kívánja, hogy a távirat-lap ajánlott levelek módjára szállíttassék a postán, ez esetben még külön 10 kr értékű franko-jegy ragasztandó a "távirat-lap" külső ozimoldalára, a 35 kros benyomott franko-jegy mellé. A postahivatal az ily táviratok átvételéről a feladó részére rendes postai vevényt állít ki.

A távirat-hivatal a posta útján hozzá érkezett távirat-lapot a táviratkezelési szabályok szerint továbbítja, ha a távirat díja a felragasztott franko-jegyek által teljesen fedezve van; sőt még akkor is, ha a fedezetlen távirati díj 20 kr-nál nem több, de a feladó teljes címét a távirat-lap megfelelő helyén feljegyezte. Ez okból a feladónak saját érdekében áll, hogy címét és lakását a legnagyobb pontossággal írja fel a távirat-lapra.

A hiányzó díjak portómentes levelező lap útján tiz kr költséggel együtt a feladótól utólagosan szedtetnek be; ugyanígy szedtetnek be a feladótól azon küldöncdíjak, a melyek a feladónál készpénzben fizetendők meg, nemkülönben azon küldöncdíjak is, melyeknek kiegyenlítését a címzett megtagadta.

Ha azonban a távirat díjából 20 kr-nál több fedezetlen, vagy ha kevesebb is, de a feladó címét fel nem jegyezte: a távirat-hivatal a távirat-

lapot a feladónak, illetve a beküldő postahivatalnak visszaküldi.

Elrontott vagy a távirat-hivaltól visszaküldött távirat-lapok s azokon a felragasztott, fel nem használt franko-jegyek az érték tiz százalékának levonása mellett ép úgy válthatók be, mint az elrontott franko-jegyek.

Budapest, 1888. évi június hó 10-én.

Baross s. k.

176-ik közlemény

a háromszékmegyei „Erzsébet” árvanevelő intézet javára 1887. év őszén Alsó-Torja község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Kristóf József 1 lit. roz, Barta Mózes 10 kr, Bárány Ápor János 10 liter roz, László Ferencz 4 kr, Kos Ferencz 1 l. roz, Kos András 1 liter törökbuza, Háromszéki Miklós 1 liter törökbuza, Kádár János 1 liter árpa, Kalit Elek 1 liter roz, Gyergyi Pál 1 liter törökbuza, Petrikó András 1 liter roz, Zöldé Boldizsár 2 liter roz, Szentpéteri Mariska 4 liter fuszulyka, 2 koszuu hagyma, Lukács Ádám 1 liter roz, Szenté András 2 liter roz, öz. Márton Jánosné 2 liter roz, Gál Miklós 1 liter roz, ifj. Gotár József 1 liter roz, Tatrangi Istvánné 1 liter roz, Parasán Miklós 1 liter roz, Bokor András 1 liter árpa, ifj. Szabó József 1 liter roz, id. Szabó József 2 liter roz, Borbándi József 1 liter törökbuza, Kosa Istvánné 6 lit. roz, Simon József 1 liter roz, Sinkler Miklós 5 kr, Szabó Ferencz 1 liter roz, ifj. Váradi András 2 liter árpa, Borbándi Mózes 1 liter roz, Bartha Miklós 2 liter roz, id. Nagy József 1 liter árpa, Nagy József 1 liter roz, Borbándi József 2 lit. roz, Borbándi János 1 liter árpa, Vargyasi János 1 kr, Borbándi Klára 1 liter roz, Gotár József 1 lit. fuszulyka, Borbándi Miklós 1 liter fuszulyka, Mike Istvánné 1 liter roz, Mike Gyula 1 liter roz, Lőrincz András 1 liter fuszulyka, Mike György 1 liter fuszulyka, Csáki Mihály 1 liter fuszulyka, Handra László 1 liter fuszulyka, Kalit Kálmán 1 liter roz, Mike Gyula 1 liter roz, Csoboth Ferencz 1 liter roz, Mihácz József 2 lit. roz, Csoboth Ferencz 1 liter roz, Háromszéki Ferencz 2 kr, Kovács Dávid fél lit. roz, Zonda Andrásné 2 liter roz, Lőrincz János 2 liter borsó, Ilyés Ádámné 1 liter fuszulyka, Ilyés Antal 1 liter fuszulyka, Csoboth András nyug. m. kir. honvéd főhadnagy 10 kr, Váradi János 1 liter törökbuza, Baláska Ferencz 1 liter roz, Bisiók László 1 liter roz, Szűcs Tamásné 10 kr, Fejér Sámuelné két liter fuszulyka, öz. Horváth Istvánné 1 liter roz, Kuti Elekné 10 kr, Pinti András 2 kr, Handra József 1 liter fuszulyka, Handra György 1 lit. árpa, Ilyés László 2 liter roz, Ilyés Antal 1 liter roz, Borbándi Andrásné 1 liter törökbuza, Jakabos Mihály 1 liter roz, Csáki József 1 liter roz, Sándor Miklós 1 liter roz, Bernát Istvánné 1 liter roz, Szabó Mihály 1 liter roz, Török Márton 1 liter roz, Kovács Márton 1 liter roz, Csáki István 1 liter roz, Baricz Barabás 1 liter fuszulyka, Imecs János 20 kr, Bertalan Antal 1 liter roz, Bertalan Ferencz 1 liter roz, Horváth Mari 2 liter roz, öz. Bertalan Miklós 1 liter fuszulyka, Csáki Ferencz 1 liter roz, Varga József 5 kr, Bokor János 2 liter roz, 1 koszuu hagyma, Szabó Sándor 1 liter roz, Vizi Elek 1 liter borsó, Márton István 1 liter roz, Csáki József 1 liter roz, öz. Kalit Ferencz 1 liter roz, Bertalan Ferencz 2 liter roz, Pinti Mihály 1 liter roz, Mike János 1 liter roz, Bertalan József 1 liter roz, Solyom József 10 kr, Baricz János 1 liter fuszulyka, Baricz Márton 1 liter törökbuza, Szabó Ferencz 2 liter roz, Mike József 1 liter roz, Pécsi András 1 liter fuszulyka, Pécsi János 1 liter roz, Komány Antalné 1 lit. fuszulyka, Kovács János 2 liter roz, Könczei József 2 lit. roz, Szabó Dénesné 1 liter roz, Mike István 1 liter roz, Balás János 1 kr, Bokor Andrásné 1 liter roz, Török Ferencz 1 liter roz, Török József 1 liter roz, Török Mihályné 1 liter roz, Lőrincz Mihály 1 liter roz, Barthos Jánosné 20 liter roz, 4 liter fuszulyka, 20 liter alma, özvegy Lőrincz Gáborné 1 liter borsó, 1 liter fuszulyka, Mike József 1 liter roz, Mike Vári 4 kr, Pécsi Ignác 1 liter törökbuza, Szabó Ferencz 1 liter roz, Lőrincz János 1 koszuu hagyma, Lőrincz Dénes 2 liter roz, Magyar András 1 liter roz, öz. Mihácz Elek 5 liter fuszulyka, 2 koszuu hagyma, Áxin Gábor 1 liter fuszulyka, Mátyás Antal 1 liter borsó, id. Ponda István 1 liter roz, ifjabb Ponda István 2 kr, Mátyás János 1 liter roz, Márton Andrásné 1 liter roz, Márton Mihályné 1 lit. fuszulyka, Kalit Károly 2 kr, Handra János 1 liter fuszulyka, Handra György 2 kr, Veress János 2 liter fuszulyka, Antal István 1 liter fuszulyka, Lőrincz József 2 kr, Csáki Ádámné 1 l. roz, Kovács Ferencz 1 liter roz, Veres Dánielné 1 liter fuszulyka, Baláska József 1 liter roz, Márton Mózes 1 lit. roz, Debreczi Gábor 2 liter roz, Csáki József 1 lit. borsó, Kalit Mihály 1 liter borsó, Pécsi Károly 1 liter roz, Nagy Mihály 1 liter roz, Nagy János 1 liter roz, Márton András 1 liter roz, Solyom Ferencz 2 liter roz, Solyom János 1 liter roz, Várady Mihály 2 liter roz, Kovács Ferencz 1 liter roz, Benkő Dénes 25 liter roz, Csoboth Antal 4 kr.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. decz. 14.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelyt, június 28-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	5 frt — kr
" (elegy)	"	4 frt 40 kr
Rozs (tisztá)	"	3 frt — kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Arpa (tisztá)	"	2 frt 80 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Zab	"	1 frt 80 kr
Törökbuza	"	4 frt 40 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	9 frt — kr
" (árpa)	"	24 frt — kr
Borsó	"	4 frt 40 kr
Lencse	"	9 frt — kr
Fuszulyka	"	4 frt — kr
Pityóka (legszebb)	"	1 frt 10 kr

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.

Marhahus	kilogr.-kint	— frt 32 kr
Disznóhus	"	— frt 40 kr
Juh-hus	"	— frt 24 kr
Szalonna	"	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	"	— frt 20 kr

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Hirdetmény.

Az 1889. évre érvényes név-jegyzék a háromszékmegyei központi választmányunk ezennel figyelmezteti a város választásra jogosult lakosait, hogy ezen ideiglenes név-jegyzék a polgármesteri hivatalban folyó évi július hó 5-ik napjától ugyanazon hó 25-ik napjáig naponként délelőtti 8 óráig 12 óráig ki-téve leendő és bárki betekintheti; délután 2 óráig 6-ig lemosolható.

A fennjelzett ideiglenes név-jegyzék ellen 1888. július hó 5-ik napjától ugyanazon hó 15-ik napjáig, tehát 10 napig, felszólamlásnak helye van. A felszólamlások a polgármesteri hivatalban írásban adandók be, s ily bead-ványban többen is együtt felszólalhatnak.

Folyó évi július hó 5-től 25-ig a név-jegyzék mellé a szerkesztett felszólamlások is ki-téve lesznek, s azokra észrevételeit július hó 16-tól 25-ig, tehát az utolsó 10 napon, bárki is megteheti.

A felszólamlások, ugyancsak az érintett észrevételek (bélyegmentesek) a központi választmányhoz czímezve, a polgármesteri hivatalba adandók be, hol a darab átvételéről kívánunk térítmeny adatot.

Szűcs József,
polgármester
és képv.-test. elnök.

Sz. 1410. tlkvi.

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Háromszékmegyei törvényhatósága végrehajtatónak korondi Nagy Alajos végrehajtást szenvedő elleni 30 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Sársfalva községében fekvő, a sársfalvi 143. sz. tjkvben 1237¹. hr. számú 10 frt becsértékű, a sársfalvi 144. sz. tjkvben 452 hr. sz. 8 frt, 460. hr. sz. 19 frt, 750. hr. számú 4 frt, 949², 950. hr. számú 467 frt, 1288³. hr. számú 17 frt, 1644⁴. hr. sz. 13 frt, 1691. hr. számú 34 frt és 1875. hr. számú 84 frt becsértékű; továbbá a sársfalvi 241. sz. tjkvben 940. hr. sz. 9 frt ingatlanokra az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi július hó 31-ik napján délelőtti 9 órakor Sársfalva községe bázánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírása Kézdi-Vásárhelyt, 1888. évi márcz. hó 28-ik napján.

Vajna Dénes,
kir. törvényszéki bíró.